

Í N D E X

INTRODUCCIÓ.....7

BARCELONA

- 1 **Alt Penedès:** D'Olesa de Bonesvalls al Puig de la Mola.....10
- 2 **Anoia:** De la Vinya Nova a la Miranda de Sant Jeroni13
- 3 **Bages:** Montserrat: entre les Agulles i els Freres Encantats16
- 4 **Baix Llobregat:** Del Llobregat a Sant Salvador de les Espases.....20
- 5 **Anoia:** La via ferrada de les Dames.....24
- 6 **Barcelonès:** De Cerdanyola del Vallès a Barcelona.....28
- 7 **Berguedà:** Al Pollegó Superior del Pedraforca per la canal del Verdet.....32
- 8 **Garraf:** De Vilanova i la Geltrú a Sitges.....36
- 9 **Maresme:** De Canet de Mar a Mataró resseguint la costa.....40
- 10 **Moianès:** Caminada per la fageda de la Sauva Negra i el Castell de la Popa.....43
- 11 **Osona:** De Sant Pere de Torelló a Bellmunt pel serrat dels Cristians Vells46
- 12 **Vallès Occidental:** Ascens a la Mola i retorn pel Camí de la Font Soleia50
- 13 **Vallès Oriental:** D'Aiguafreda al Tagamanent..54

GIRONA

- 14 **Alt Empordà:** Del Port de la Selva a Sant Pere de Rodes60
- 15 **Baix Empordà:** De Palamós al Cap Roig pel Camí de Ronda63
- 16 **Baix Empordà:** Volta al Montgri per Santa Caterina.....68
- 17 **Cerdanya:** A l'entorn de Llívia72
- 18 **Garrotxa:** El Puigsacalm des de Joanetes pels Ganxos Nous.....76
- 19 **Gironès:** Descobrint la vall de Sant Daniel...80
- 20 **Pla de l'Estany:** Pel Pla de Martís.....83
- 21 **la Selva:** Descobrint l'estany de Sils.....87
- 22 **Ripollès:** El cim del Taga des de Pardines.....91

LLEIDA

- 23 **Alt Urgell:** Per la Roca del Corb i la serra de Sant Honorat.....96
- 24 **Val d'Aran:** El Montcorbison, el mirador de la Val d'Aran.....100
- 25 **Val d'Aran:** Volta pel circ de Colomers.....104
- 26 **les Garrigues:** La travessa de la serra de Llena..108
- 27 **Noguera:** Resseguint el riu Segre pel congost de Mu.....111
- 28 **Pallars Jussà:** De Llimiana al castell i ermita de Sant Gervàs.....115

- 29 **Pallars Jussà:** El Pic de Mariolo des de l'embassament de Sallente.....118
- 30 **Pallars Sobirà:** Del Gerdar a l'Estany Negre de Cabanes.....123
- 31 **Pla d'Urgell:** De Barbens al Bullidor.....127
- 32 **Segarra:** De Civit al Montfred pels molins de la Segarra.....131
- 33 **Segrià:** A l'entorn de l'embassament d'Utxesa..134
- 34 **Solsonès:** A l'entorn del santuari de Lord139
- 35 **Urgell:** De Guimerà a Ciutadilla143

TARRAGONA

- 36 **Alt Camp:** De Farena al Toll de l'Olla.....148
- 37 **Baix Camp:** La Mola de Coldejou i la serra de Llaberia152
- 38 **Baix Ebre:** Del balneari de Cardó a la Creu de Santos.....156
- 39 **Baix Penedès:** Del Vendrell al Puig del Lleó159
- 40 **Conca de Barberà:** De Santa Maria de Poblet a la Mola dels Quatre Termes.....163

- 41 **Priorat:** Resseguint el riu Montsant168
- 42 **Priorat:** De Margalef al Piló dels Senyalets.....172
- 43 **Ribera d'Ebre:** Ascens a la Picossa des de les ermites de Santa Madrona i de Sant Jeroni ...176
- 44 **Tarragonès:** Resseguint l'Anella Verda de Tarragona: de Tarragona a Altafulla.....179
- 45 **Terra Alta:** Per la serra de Cavalls.....183

TRAVESSES

- 46 **Ripollès, Conflent i Cerdanya:** Travessa pel massís del Puigmal.....188
- 47 **Alta Ribagorça, Pallars Jussà, Pallars Sobirà i Val d'Aran:** La Carros de Foc.....194
- 48 **Pallars Jussà, Pallars Sobirà i Alta Ribagorça:** El Cinquè Llac.....201
- 49 **Pallars Sobirà i Alt Urgell:** La travessa de la Porta del Cel.....208
- 50 **Montsià:** Travessa del parc natural dels Ports...215

INTRODUCCIÓ

Quan escrius les darreres línies d'aquest llibre hom té una sensació ambivalent. Per una banda de satisfacció i alleujament per haver pogut descriure alguns dels millors itineraris que he recorregut mai per Catalunya, per totes les seves comarques, acompanyat de gent meravellosa que han fet d'aquest camí una experiència de vida. Però, per una altra banda, també la sensació de tristesa per quedar-te buit d'excuses per recórrer els corriols de la Val d'Aran, enfilar-se als Pirineus o recórrer la costa catalana.

Malgrat tot, els que mantenim l'ànim i l'ànima jove, malgrat l'edat, sempre anem a la recerca d'aquella font, cim o sender que mai ens ha regalat aigua fresca, horitzons llunyans o racons de bellesa captivadora. És per això que qui ressegueixi alguna de les rutes que ressenyem en aquest volum li demanem que les afronti amb l'esperit jove, amb ganes de descoberta i dei-

xant-se atrapar per una alzina majestuosa o una simple paret de pedra seca que embelleix el camí. I és que la recerca de grans gestes a vegades no està en els cims de renom si no en despertar en nosaltres la capacitat d'observar, d'aturar la nostra vida i deixar-se badocar per un petit detall que mai trobarem descrit en els llibres d'excursionisme. Crec que només amb aquest afany de deixar-se sorprendre serà com gaudirem a pleret de les rutes que, de punta a punta del país, us proposem resseguir per cada una de les seves comarques.

Els itineraris recollits, de dificultat mitjana, demanen en algun cas coneixements de trescar amb seguretat per la muntanya, però mai arribant al límit d'haver de ser un expert. Això és especialment important en les diferents traveses que s'inclouen en el present volum, com és la Porta del Cel, la Carros de Foc o la Traversa del Caro. En aquests itineraris haurem d'afuar

la nostra capacitat d'orientació, posar en joc la nostra forma física i viure plenament l'experiència de pernoctar en refugis de muntanya. Tot i això, les rutes d'una jornada o de poques hores de durada també ofereixen la possibilitat de recórrer camins poc transitats, amb la solitud com a bandera, allunyats de grans aglomeracions que ens els faran de més bon passar.

Així, per exemple, per ascendir al Montcorbison, proposem atacar-lo pel seu flanc nord i no resseguir la ruta habitual d'ascens des de la Bassa d'Oles, endinsar-nos al Montsant des del solitari poble de Margalef, que ens convida a descobrir les seves mítiques parets, guanyar el cim de Sant Jeroni des de la Vinya Nova i no resseguir la corrua de pelegrins que s'hi apropen des del monestir de Montserrat, o ascendir al Puigsacalm pels Ganxos Nous, un sender que demana perícia i saber afrontar trams de grimpada. És, doncs, un principi essencial del

present llibre la recerca de l'esperit que ha fet avançar la humanitat: la curiositat per saber, per descobrir. I creiem que aquest llibre n'ha fet bandera de forma majoritària.

Però aquest volum no hagués estat possible sense la col·laboració desinteressada de molta gent, de ben segur que sense el seu escalf i companyonia no haguéssim arribat a bon port. Persones com el Max i l'Anna, la Mercè i el Josep, el Ricard i la Glòria, el Toni i la Montse, la Georgina, tenaç a la Pica d'Estats, el Dionís, l'Alfons i la Susanna, el Joan, company inseparable de cordada, i la Beth, el Pere Rifà, l'Enric Gomà i el Joan Casanovas, en Raimon i la Laia i les seves filles Júlia i Queralt, aquesta última amant incondicional de la muntanya, la Montserrat, i molt especialment els seus fills Daniel, Olga i Ramon, i també em sento deutor de la Núria i la Paula, filles a qui estimaré sempre, i de la Leo, companya de camins i de vida.

ANOIA

LA VIA FERRADA
DE LES DAMES

5	MUNTANYA	TEMPS:	DISTÀNCIA:
		3 h (via ferrada: 1 h 30 min)	6 km
		CIRCULAR	DESNIVELL:
			450 m

La via ferrada de les Dames o de la canal de l'Artiga Baixa és una de les més divertides i fàcils del massís de Montserrat. Malgrat tot, però, és necessària una mínima forma física com, per exemple, saber del cert que hom podrà sostenir el seu propi pes i superar petits trams balmats, per assegurar l'èxit de la ruta. El paisatge, especialment quan estem a l'interior de la canal, és colpidor. Així sí, estar atent que el dia sigui bo ja que, com bé diu el nom, la ruta que seguim transita per una canal per la que en forts aiguats pot baixar aigua abundant.

Inciem la ruta des de l'aparcament de la Vinya Nova on prenem la pista que ens portaria cap a Collbató, és a dir, el camí de terra que baixa a la nostra dreta si ens col·loquem davant del restaurant mirant la muntanya de Montserrat. Com a referència dir que fa una petita baixada i al cap d'unes desenes de metres gira a l'esquerra.

El camí planeja al llarg d'uns centenars de metres fins a trobar, a la nostra dreta, una porta de tela metàl·lica que tanca una petita finca, envoltada d'una paret de pedra vista. Just al seu davant, és a dir, a la nostra esquerra, neix una pista tancada amb unes estaques verticals de fusta. Prenem aquest camí que s'endinsa directament vers la muntanya. El sender, com a referència, ressegueix el camí blanc de

còdols que han estat arrossegats per diferents riuades de l'interior de Montserrat.

Quan deixem enrere el bosc espès el camí es bifurca (15 min). Prenem el camí de la dreta que es dirigeix cap a la canal de les Dames o de l'Artiga Baixa. Com a referència hem de trobar un petit sector net de vegetació pel que ens hem d'enfilar ajudats, si ho creiem necessari, per una cadena. Sempre seguint el camí més marcat arribem al peu d'un mur vertical on trobem una placa de ferro que ens indica l'inici de la ferrada (30 min). A més hi trobem un rètol que ens informa de la dificultat de la ruta i del material imprescindible a usar per resseguir amb total seguretat la ferrada.

Els primers graons de la ferrada, situats una mica amunt, obliguen a efectuar uns primers

passos llargs que posaran a prova el nostre estat físic. Aquesta dificultat, molt ben situada, permet avaluar les nostres possibilitats d'èxit a l'hora de resseguir la ruta ja que si per iniciar la ferrada trobem que les dificultats ens superen, el millor és fer marxa enrere i tornar quan estiguem més preparats. No us hi preocupeu perquè la muntanya no es mourà de lloc.

És necessari recordar que en tot moment hem d'assegurar-nos a la línia de vida ja que, malgrat que ens sembli que el camí és segur, sempre poden aparèixer perills inesperats com pot ser la caiguda d'alguna pedra o el trencament del material d'ascens.

Superats els primers passos la ruta s'enfila per unes graonades de ferro en un estat força deficient. Malgrat tot, l'ancorament a la paret són fermes i ens permet, si és necessari, descansar amb seguretat.

Superat el primer mur la ruta s'endinsa de ple al fons de la canal, en un espai màgic on gairebé restem rodejats pel conglomerat montserratí per tots els costats.

PISTES A TOCAR DE LA VINYA NOVA.

El proper mur s'afronta aprofitant les preses que la mateixa paret ens ofereix de forma natural i, quan aquestes escassegen, més amunt en trobem alguns preses artificials. Ja hem superat un dels tres trams més durs de la ruta.

A partir d'aquest punt la via gira a la nostra dreta i afrontem un tram de petits relleus que superem mercès a un cademat que ens facilita

Les vies ferrades

Les vies ferrades (*via ferrata* en italià) són recorreguts equipats per indrets verticals on és necessari l'ús d'un equipament especial –arnés, dissipador, guants, casc, calçat ferm...– a fi d'ascendir per la ruta que està habilitada, mercès a material com graons de ferro, preses artificials, cademats, cables..., per poder ascendir amb certa facilitat. La via ferrada inclou, a més, l'anomenada línia de vida: un cable d'acer que successivament anirem mosquetonejant mercès al dissipador i que, en cas de caiguda, ha d'assegurar-nos que aquesta només és un ensurt i no té conseqüències greus. Resseguir una via ferrada és un pas més per endinsar-se a la muntanya amb una mirada diferent, però sempre s'ha de resseguir amb la supervisió d'un guia o persona experta i amb coneixement suficient per efectuar l'activitat amb seguretat. ¡Qui ho prova una vegada de ben segur que repeteix!

l'ascens en direcció a una paret més dreta que s'intueix al damunt nostre.

Situats al peu d'una zona balmada trobem uns graons de color taronja que ens facilitaran molt l'ascens ja que són de bon agafar. Al llarg de mitja dotzena de graons el camí supera un tram extraplomat que obliga a tibar fort per superar-lo. Prendre-s'ho amb calma i descansar sempre que sigui necessari.

De nou la via ferrada s'endinsa a la canal, supera un petit ressalt ajudant-nos d'una cadena i arribem a la coneguda com l'Olla. Com a referència veiem un forat a la nostra esquerra.

Afrontem aquest últim tram, relliscós i amb poca presa, a força de braços que s'endinsa a una canal estreta i arrodonida. Hem de tenir en compte que cal assegurar, sempre que sigui possible, bé els peus a fi de guanyar altitud amb seguretat. Si pel cansament o la manca de força no podem superar aquest darrer tram de dificultat sempre podem estalviar-nos-el tot travessant el forat que hem deixat a la nostra esquerra i ascendir pel mig del bosc fins a trobar, de nou, la canal uns cinquanta metres més amunt.

Superat aquest darrer tram només cal resseguir la canal, ascendir una pedra de poc més d'un parell de metres i, poc després d'aquest punt de referència trobem el camí de retorn que travessa la canal. El temps a menester per a resseguir la canal des del seu inici fins a aquest punt dependrà en gran mesura de les capacitats de cada excursionista. Cal calcular, pel cap baix, en una hora i mitja en total.

El sender, poc marcat, s'endinsa a la nostra dreta fins a guanyar un collet on convergim amb un corriol molt fresat que prenem a la dreta de baixada. El sender, sense pèrdua, ens porta de nou a la pista de Collbató que hem de prendre a la dreta per tornar al punt d'inici.

ACCÉS: des del Bruc o des de Collbató cal dirigir-se al restaurant de la Vinya Nova, punt d'inici de la ruta.

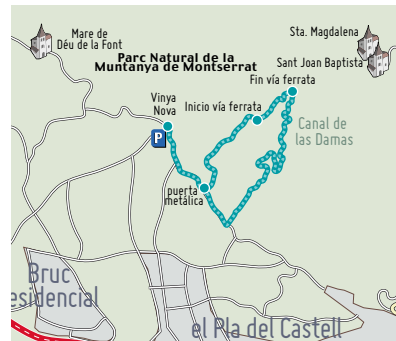

INFORMACIÓ: www.santpere.cat

CARTOGRAFIA: Montserrat. Granollers.

Escala 1:10.000. Ed. Alpina.

PLA DE RUTA

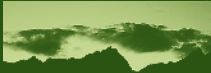
OPTATIVA: ascens a la Miranda de Sant Jeroni.
VISITA: monestir de Montserrat.

TRAM FINAL DE LA VIA FERRADA DE LES DAMES.

PALLARS JUSSÀ

EL PIC DE MARIOLO DES DE L'EMBASSAMENT DE SALLENTE

29	A L T A MUNTANYA		TEMPS: 7 h (5 h si s'ascendeix fins a l'estany Gento amb el telefèric)	DISTÀNCIA: 21 km
			 CIRCULAR	DESNIVELL: 1.200 m

La capçalera del Flamisell és una zona lacustre especialment singular. La seva quantitat d'estanys i llacs que la conformen, més d'una trentena, dibuixen un paisatge emmirallat. Destaquen especialment l'estany Tort, el de Mar i el Gento. Un espai únic que convidem a conèixer tot travessant estanys i ascendint fins als 2.857 metres d'altitud del vèrtex sobre el que pivota el paisatge: el Pic de Mariolo. Una ruta circular que demana tota una jornada de muntanya si ascendim a peu des de l'embassament de Sallente.

ESTANY TORT.

INICI DEL CAMÍ AMB EL PIC DE MARIOLO A L'HORITZÓ.

La central hidroelèctrica de Capdella

La central hidroelèctrica de Capdella es va posar en marxa el 1914, sent la primera central hidroelèctrica de Catalunya de grans dimensions que entrà en funcionament, juntament amb la de Seròs. La central aprofita l'aigua de 28 llacs i estanys de la capçalera de la vall del Flamisell, llacs situats entre els dos mil i els dos mil cinc-cents metres d'altitud. Mitjançant un complex sistema de túnels, les aigües de cada un dels estanys es concentren a l'estany Gento, d'on es condueixen a la cambra d'aigües del Cap de la Serra i des de la qual baixa per dues canonades forçades cap a les turbines de la central hidroelèctrica aprofitant el gran salt de 836 m de desnivell. Als anys 80 del passat segle, FECSA va construir la central hidroelèctrica reversible de Sallente-estany Gento. Aquesta central té la singularitat que l'aigua de l'estany Gento és conduïda per canonades forçades fins a la central hidroelèctrica de Capdella, on és turbinada i evacuada a l'embassament de Sallente. Per les nits l'aigua és bombejada de nou muntanya amunt cap l'estany Gento per tornar a ser turbinada l'endemà. El motiu d'aquest reaprofitament és el de derivar l'energia sobrant i més econòmica de, per exemple, les centrals nuclears per emmagatzemar-la, en forma d'aigua, muntanya amunt. A data d'avui (2021) la central i tot el sistema continua operativa.

Javier Sanchez Portero - Flickr

ZONA LACUSTRE DE LA CAPÇALERA DE LA VALL FOSCA.

Situats a la immensa resclosa de l'embassament de Sallente, just a l'extrem contrari on neix el telefèric de l'estany Gento, iniciem la ruta travessant la resclosa i ascendint per un corriol que s'enfila pel vessant est de la vall guanyant altitud ràpidament per la vall de Pigolo.

Després d'un tram molt dret, que ens obliga a fer múltiples llaçades, el camí perd pendent i sortim a una coma on podem identificar un tancat pel bestiar a la riba contrària del torrent que seguim.

Finalment trobem les antigues vies de les vagonetes (1 h) que portaven el material per a

la construcció del sistema lacustre de Sallente. Prenem la via a l'esquerra tot travessant diversos túnels que ens faciliten el pas.

Arribem a l'estany Gento (1 h 15 min), passem a tocar de l'estació superior del telefèric i continuem per un corriol que s'endinsa en direcció nord-oest. Al cap de cinc minuts arribem al Pla de la Cort on deixem el sender GR 11-20 a l'esquerra i ascendim cap al refugi de la Colomina.

El camí es bifurca novament (1 h 45 min), just a l'indret conegut com la Portella. Trenquem a l'esquerra deixant el sender del refugi de la Colomina a la dreta. El camí aviat troba les restes de

les vies d'antigues construccions hidroelèctriques que ens permeten recórrer, sense dificultat un tram la riba oest de l'estany Tort (1 h 50 min), un dels més grans dels Pirineus. Quan el sender es converteix en un corriol de terra travessa dues rescloses.

Atenció, quan arribem a la tercera petita resclosa (2 h 25 min) deixem el sender que ens portaria al coll de Dellu i trenquem per un torrent i vall secundari que a poc a poc es va separant, en direcció nord-oest, de l'estany Tort. Algunes fites ens indiquen el camí més correcte.

Guanyem el coll de Mariolo (3 h 40 min), de fàcil accés, on baixem un petit tram pel vessant contrari fins a trobar, a la dreta, el corriol que ens permet enfilarnos fins al cim (4 h 15 min). Des del cim es contempla una visió completa del paisatge amb el majestuós pic de Peguera a l'est.

Baixem fins al trencall situat al peu del coll de Mariolo on, ara, continuem recte perdent altitud vers l'estany de Reguera que veiem als nostres peus. Pot ser que degut a la conveniència de la hidroelèctrica el nivell de l'aigua de l'estany estigui molt baix i ens mostri les seves entranyes.

RIPOLLÈS, CONFLENT I Cerdanya

TRAVESSA PEL MASSÍS DEL PUIGMAL

CAMÍ VERS EL NOU CREUS.

46	A L T A MUNTANYA	TEMPS:	DISTÀNCIA:
		4 jornades de durada diversa	50 km
		CIRCULAR	DESNIVELL:
			4.100 m

El massís del Puigmal, a més del cim que li dona nom de més de 2.900 metres d'altitud, preserva una varietat de paisatges que aquesta ruta, de quatre dies de durada, us convida a descobrir. I és que el vessant sud del massís, especialment erm i de lloms arrodonits, contrasta amb el vessant nord on hi trobarem indrets de bellesa inaudita com la vall de Carançà o la reserva natural d'Eina. Una proposta que, a més, pot ser resseguida carregant tant sols el material excursionista bàsic de seguretat ja que les nits es poden pernoctar a refugis on ens oferiran servei de restauració.

1ª ETAPA

Núria – Refugi d'Ulldeter

Des del santuari de Núria comencem la caminada tot dirigint-nos a la seva part posterior on trobem, en direcció nord-est una vall molt marcada per la que comencem a guanyar altitud suaument. Un cop agafada la vall, al cap d'uns centenars de metres el camí es bifurca: trenquem a la dreta travessant el torrent de Noucreus per un pont de pedra. El camí s'endinsa cap a la vall fins a trobar un pont de fusta (25 min) que ens permet amb facilitat canviar de riba. Un xic més amunt el camí es bifurca: prenem el sender GR 11 –senyals blancs i vermells–, la ruta transpirinenca, que en aquest punt prenem el camí de l'esquerra.

Guanyem el coll de Noufonts (2 h) i trenquem a la dreta carenejant fins al cim del Noucreus,

1ª ETAPA

TEMPS: **5 h.**
DESNIVELL: **1.000 m.**

fàcil d'identificar per les petites creus que el coronen. Descendim pel vessant contrari, superem un petit repetxó guanyant el Pic de la Fossa del Gegant i davallam fins al coll de Carançà. Sempre pel sender GR 11 baixarem fins al coll de Tirapits. Com a referència al cap de pocs metres passem a tocar de la barraca homònima. El camí continua flanquejant, en direcció est perdent poca alçada, el vessant sud del Bastiments.

Guanyem el coll de la Marrana (4 h 15 min) des d'on baixem per les pistes d'esquí fins al refugi d'Ulldeter (5 h).

2ª ETAPA

Refugi d'Ulldeter – Refugi de Carançà

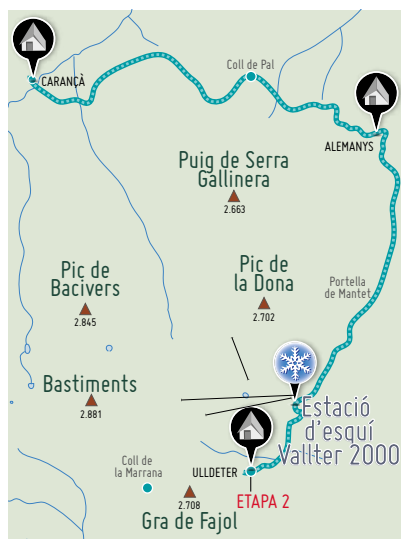
Des del refugi baixem fins a la carreta d'accés a l'estació d'esquí de Vallter 2000 on girem a l'esquerra. Per asfalt ascendim fins a les instal·lacions de l'estació, a l'aparcament superior, on veiem, just al nostre davant, un camí que ascendeix en direcció nord-est. Prenem aquest sender, ample i ben fresat, que puja per una vall que a poc a poc perd el bosc de pi roig. A mitja pujada trobem la font del Pla on podem carregar aigua.

Guanyem l'ample collada, coneguda com la Portella de Mantet (1 h 30 min) deixant a l'esquerra els pendents que ens permetrien ascendir al Pic de la Dona. Continuem pel vessant contrari per una ampla vall que a poc a poc gira vers el nord.

El camí ens porta a una cruïlla de corriols on torbem el refugi o cabana de l'Alemanys (2 h 30 min), un petit refugi lliure de muntanya de pedra i fusta. Atenció perquè hem de deixar el camí que continua baixant i girar 90° a l'esquerra per afrontar un fort tram de pujada on ens veurem obligats a fer grans camades. A partir d'aquí enllacem amb el sender transpirinenc GR 10 –senyals blancs i vermells– que travessa tots els Pirineus pel vessant francès.

2ª ETAPA

TEMPS: **4 h 50 min.**
DESNIVELL: **800 m.**

Després del fort desnivell superat el camí plana fins a arribar al coll de Pal (4 h), un ample i marcat coll que superem sense dificultats. Des del coll només resta perdre altitud fins al refugi de Carançà (4 h 50 min).

3ª ETAPA

Refugi de Carançà – Orri de Planès

Des del refugi de Carançà prenem el marcat camí del GR 10 que inicia una marcada pujada

La Vall de Núria

Un dels indrets més bells dels Pirineus és, sense cap mena de dubte, la Vall de Núria. A aquest indret només s'hi pot arribar caminant, ja sigui pel camí antic des de Queralps, des de Fontalba o Coma de Vaca, o amb el tren cremallera. Aquest singular transport, molt propi de les muntanyes alpines, permet ascendir al cor de la vall des de Ribes de Freser resseguint un sinuós camí que ens convida a la contemplació del paisatge imponent. Al cor de la vall hi trobem el santuari de Núria, un imponent edifici que actualment acull servei de restauració, hostalatge i tots els serveis per atendre els esquiadors que volen gaudir dels esports de neu a l'hivern a la petita estació d'esquí, o tot allò que és necessari a pelegrins o excursionistes que volen fer belles passejades per aquest indret únic.

PIC DEL NOUCREUS.

en direcció oest, zigzaguejant, fins a superar el coll Mitjà (1 h 30 min), un ample coll situat entre els cims de Gallinàs i el pic Rodó.

Sempre pel corriol baixem pel vessant contrari tallant, ací i allà, una pista que zigzagueja. Quan arribem al fons de la vall cal trencar a l'esquerra en direcció sud fins a trobar el refugi de l'Orri

3ª ETAPA

TEMPS: **5 h.**
DESNIVELL: **800 m.**

